

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg kan konkludere, at der synes at være meget bred tilslutning til, at der bør ske noget på området, og at man vistnok ikke kan lide isolation sådan bredt taget. Så kan jeg føje til, at det rigtignok også er på tide, at der sker noget, men det lader det jo så til, når man hører fortsættelsen af det, ordføreren siger, at være noget vanskeligere med.

Før jeg går videre, vil jeg gerne sige tak til ministeren for resumeet af lovforslaget og tilslutningen principielt til indskrænkningen af den tid, man kan være isoleret, og jeg vil præcisere: totalt isoleret.

Men jeg vil gøre opmærksom på, at der i vores forslag ligger endnu en præcision, og det er en præcision, som vi finder nødvendig efter de udtalelser, som vicepolitidirektør Ole Nørsgaard er kommet med. Han siger nemlig, at når der er en bestemt grund til at antage, at sigtede vil modvirke forfølgning i sagen, må konsekvensen være ikke alene, at han fængsles, men også, at han isoleres. Det er politiets ønske, og det er desværre den regel, man i vid udstrækning har fulgt ved domstolene.

Når vi har skilt det ud og oprettet en særlig paragraf, er det, fordi vi håber på, at det derved bliver præciseret, at ikke alene det at isolere er noget alvorligt, men at der skal en selvstændig begrundelse til. Det er ikke nok at sige, at der her er grund til at varetægtsfængsle, altså i isolation med ham eller hende helt automatisk. Der skal en særlig begrundelse til, der skal en særlig afvejning til fra domstolene. Jeg har i bemærkningerne gjort opmærksom på, hvor foruroligede vore dommere er over disse ting. Sidst i Juristen fra den 5. februar understreger landsdommerne Ole Unmack Larsen og Peter Rørdam, at det har vist sig vanskelig at leve op til kravet om selvstændig konkret begrundelse for isolationsbeslutningen. Det vil meget bramfrit sagt sige, at man tager det ikke så nøje med at isolere, når man alligevel varetægtsfængsler, og det går altså ikke.

Så er der spørgsmålet, om det egentlig er rimeligt, at vi sætter en begrænsning på totalisolation. Her vil jeg gøre opmærksom på, hvad jeg siger i fremsættelsestalen, at ud fra en humanistisk betragtning vil det være fristende helt at afskære muligheden, men det er der ikke politisk mulighed for. Jeg håber stadig væk på, at der vil være politisk mulighed for at indskrænke varigheden til 4 uger,

men også efter ordførertalerne i dag er jeg ikke sikker, men jeg håber, at vi kan nå frem til det i udvalget.

Hvad angår delisolationen, at man kan isolere folk, der har begået samme lovovertrædelse, fra hinanden, sagde hr. Wilhjelm, at der ingen grund var til at indskrænke det til 4 uger, for det virker på en helt anden og rimelig måde. Her gør jeg opmærksom på, at det kun er i forhold til folk, der ikke har pligt til at afgive forklaring som vidne, at vi har ment, at det højst kan dreje sig om 4 uger.

Jeg kan kun sige, at jeg håber, at folkettingen kan blive enig om, at totalisolation er så alvorligt et indgreb, at man må høre op med det. Hvis totalisolation i 4 uger ikke er tilstrækkelig, må man henvise til delisolation. Jeg er ikke enig i, at pladsforholdene skulle forhindre, at vi gennemførte denne reform. Hvis vi er overbevist om, at det er et umenneskeligt middel at bruge totalisolation, i hvert fald i længere tid, kan folkettingen ikke for alvor mene, at et umenneskeligt middel bliver tilladeligt bare af hensyn til nogle pladsforhold. Så vidt jeg forstår, er det kun ét sted i landet, det virkelig presser på, og det er i København. Jeg håber på, at man får det gennemført så hurtigt som muligt. Jeg føler, det er et af de områder i den danske retstilstand – som jeg i øvrigt synes vi har grund til at være overordentlig stolte over på mangfoldige punkter – som vi ikke rigtig kan være bekendt at fortsætte med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 180: